

Michal Kviums akademibillede fra hans store udstilling på Glyptoteket og Sønderjyllands Kunstmuseum er med på sommerudstillingen hos Franz ~asen. Ellers omfatter udstillingen bl.a. nye billeder fra et ophold i Spanien.

Spansk lys over Kvium

Udstilling i Horsens giver et godt indtryk af hans maleriske evner

Anmeldelse: Paul Nielsen
Foto: Martin Ravn.

For maleren Michael Kvium er dette at være eller ikke være noget, der spiller en stor rolle i hans tilværelse:

At være dvs. kunne stå inde for de billeder, han skaber, hvilket igen vil sige for deres kvalitet.

Og at ikke være: Et menneske, der udelukkende går ind for at provokere andre, uanset om dette har relevans eller ej.

Han er nået så langt i sin karriere, at han kan indgive beskueren inspirerende tanker, der også bunder i en imponerethed over, at den kunstneriske nerve kan spændes så vidt uden at bryde.

Han har udstillet mange gange i Horsens - og man kan dagligt se hans arbejder på kunstmuseet - men alligevel har han ikke været her for mange gange.

Derfor er udstillingen hos Franz Pedersen et spændende gensyn med ham, vel også i den forstand, at man har en formodning om at blive stillet overfor nye overraskelser fra hans side.

Hans store udstilling på Glyptoteket omfattede fem store arbejder. Et af dem er udlånt til Kunstmuseet, et andet er med på denne udstilling.

Det er et såkaldt akademibillede, hvor de brune nuancer er de fremherskende. Det er ikke et stort motiv, men et vældigt billede sammensat af ikke færre end 60 malerier,

der udmærket kan stå for sig selv, men som på en sær måde her hører meget tæt sammen.

Spansk inspiration

Det er en utrolig præstation, der ligger bag dette arbejde, men Michael Kvium har aldrig duet til at stå med hænderne i lommen.

Han har også brug for en gang imellem at komme væk fra sit vante miljø. Spanien er det land, han foretrækker, når han skal væk. Men ikke for at hvile ud.

Det er før resultateret i nogle ganske indtagende landskabsbilleder. Sådan har det imidlertid ikke været denne gang. Nok har han arbejdet i det fremmede, men han har i nogen grad fastholdt den motivverden, der i dag er hans.

Det er resultateret i en række akvareller, som man også kan finde på hans ny udstilling.

De er helt ham, men måske kan der skimtes små forandringer, påvirket af omgivelserne i det sollyse Spanien.

Hos Franz Pedersen kan man ydermere finde store arbejder med titler som »Simple cirkler« og »Historiens frugt«. Man har en fornemmelse af, at han har set længere tilbage i tiden, manifesteret i, at en af hans figurer fremtræder med bind for øjnene og en anden med bundne hænder.

Der ligger megen symbolik her, og her er der mulighed for at beundre hans eminente evne til at lave lys og skygger. Ikke som noget påklistret, men som en meget væsentlig del af den situation, han skildrer.

Det rødlige lys, der spiller i menneskekroppene, giver billederne en sjælden intensitet og må virke inciterende på beskueren. Det er fremragende gjort. I øvrigt har den røde farve næsten helt overtaget kuløren i hans »Ventebilleder«.

På udstillingen er der tillige to billeder af ældre dato med titlen »Lighed er frihed« og »Frihed er lighed«. Det ene er tre kranier, på det andet tre indvolde. Absolut ikke særlig indtagende, men altså alligevel en del af det billede, der kan tegnes af Michael Kvium.